

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby: porušenie článku 7 nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 tým, že odvolací senát i) jednak správne uznal, že „Castell“ je uznané označenie pôvodu vo vzťahu k vínu, ale sa nesprávne domnieval, že napadnutá ochranná známka „CASTEL“ bola zjavne odlišná od „Castell“ a teda dospel k záveru, že napadnutá ochranná známka môže byť zapísaná, ii) uvádzajúc, že „CASTEL“ je slovo, ktoré je bežne používané ako „hrad“ vo vinárenskom odvetví, nedospel však k záveru, že „CASTEL“ nemôže byť zapísané; porušenie článkov 63, 64, 75 a 76 nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 tým, že odvolací senát náležite nezohľadnil predložené skutkové okolnosti a tvrdenia; porušenie článku 65 nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 tým, že odvolací senát konal *ultra vires*, keď odôvodnil svoje rozhodnutie „pokojnou koexistenciou“, hoci tento princíp sa neuplatňuje v konaní o zápise ochranných známok.

Žaloba podaná 4. augusta 2010 — SA.PAR./ÚHVVT — Salini Costruttori (GRUPPO SALINI)

(Vec T-321/10)

(2010/C 260/34)

Jazyk žaloby: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: SA.PAR. Srl (Rím, Taliansko) (A. Masetti Zannini de Concina, M. Bussoletti a G. Petrocchi, advokáti)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Salini Costruttori SpA (Rím, Taliansko)

Návrhy žalobcu

— vyhovieť tejto žalobe,

— zrušiť rozhodnutie prijaté prvým odvolacím senátom Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) 21. apríla 2010 z dôvodu porušenia článku 52 ods. 1 písm. b) a článku 53 ods. 1 písm. a) nariadenia o ochranné známke a nedostatku odôvodnenia,

— zaviazať žalovaného na náhradu trov tohto konania, ako aj trov konania pred odvolacím senátom.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Zapísaná ochranná známka Spoločenstva, ktorá je predmetom návrhu na vyhlásenie neplatnosti: slovná ochranná známka „GRUPPO SALINI“ (prihláška č. 3 832 161) pre služby patriace do tried 36, 37 a 42.

Majiteľ ochrannej známky Spoločenstva: žalobca.

Účastník, ktorý sa domáha vyhlásenia neplatnosti: SALINI COSTRUTTORI S.p.A.

Práva z ochrannej známky účastníka, ktorý sa domáha vyhlásenia neplatnosti: ochranná známka, ktorá je v Taliansku všeobecne známa, *de facto* ochranná známka, názov domény a obchodné meno „SALINI“ pre služby patriace do tried 36, 37 a 42.

Rozhodnutie výmazového oddelenia: odmietnutie návrhu na vyhlásenie neplatnosti.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zrušenie napadnutého rozhodnutia a vyhlásenie neplatnosti ochrannej známky.

Dôvody žaloby: porušenie článku 53 ods. 1 písm. a) v spojení s článkom 8 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. c), ako aj článku 52 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady č. 207/2009 o ochranné známke Spoločenstva a nedostatok odôvodnenia.

Žaloba podaná 30. júla 2010 — Clasado/Komisia

(Vec T-322/10)

(2010/C 260/35)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Clasado Ltd. (Milton Keynes, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: G. C. Facenna, barrister, M. E. Guinness a M. C. Hann, solicitors)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy žalobcu

— zrušiť tie časti nariadení Komisie (EÚ) č. 382/2010 ⁽¹⁾ a č. 384/2010 ⁽²⁾ z 5. mája 2010, ktoré sa týkajú zdravotných tvrdení podaných žalobcom vo vzťahu k Bimuno^{BT} (BGOS) Prebiotic, a

— zaviazaf žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Touto žalobou sa žalobca na základe článku 263 ZFEÚ domáha zrušenia tých častí nariadení Komisie (EÚ) č. 382/2010 a č. 384/2010 z 5. mája 2010, v ktorých bolo rozhodnuté, že zdravotné tvrdenia podané žalobcom vo vzťahu k Bimuno^{BT} (BGOS) Prebiotic, ktorý je probiotickým doplnkom stravy určeným na podporu imunitného systému a gastrointestinálneho zdravia človeka a ktorý znižuje riziko cestovateľskej hnačky, nie sú v súlade s požiadavkami nariadenia (ES) č. 1924/2006 ⁽³⁾, a teda by nemal byť povolený.

Žalobca na podporu svojej žaloby uvádza tieto žalobné dôvody:

Po prvé prijatím sporných nariadení Komisia porušila podstatné formálne náležitosti, konkrétne postup predkladania pripomienok žiadateľom a verejnosťou podľa článku 16 ods. 6 a článku 17 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006.

Po druhé Komisia tým tiež nesprávne nezohľadnila článok 38 ods. 1 nariadenia (ES) č. 178/2002 ⁽⁴⁾, ktorý má zabezpečiť, že Európsky úrad pre bezpečnosť potravín bude vykonávať svoje činnosti na vysokej úrovni transparentnosti.

Navyše rozhodnutím, že dodatočné pripomienky predložené Európskym úradom pre bezpečnosť potravín na základe žalobcových žiadostí zo 4. decembra 2009 nepredstavovali stanovisko úradu v súlade s článkom 16 nariadenia (ES) č. 1924/2006 alebo časť takého stanoviska, sporné nariadenia boli prijaté na základe nesprávneho právneho posúdenia.

Okrem toho, pri prijatí nariadení Komisie, ktorých zrušenie sa žiada, bolo porušené právo spoločnosti Clasado byť vypočutý, ktoré vyplýva z článku 41 Charty základných práv Európskej únie ⁽⁵⁾, ako aj jej legitímne očakávaná.

Napokon Komisia tiež porušila zásadu riadnej správy vecí verejných, ktorá je jednou zo všeobecných zásad spoločných ústavným tradíciám členských štátov a predovšetkým svoju povinnosť, ktorá jej ako rozhodovaciemu orgánu vyplýva z článku 17 nariadenia (ES) č. 1924/2006, čiže starostlivo a nezávisle preskúmať všetky relevantné skutočnosti, ktoré jej boli predložené.

⁽¹⁾ Nariadenie Komisie (EÚ) č. 382/2010 z 5. mája 2010 o zamietnutí povolenia určitých iných zdravotných tvrdení o potravinách ako tých, ktoré odkazujú na zníženie rizika ochorenia a na vývoj a zdravie detí (Ú. v. EÚ L 113, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (EÚ) č. 384/2010 z 5. mája 2010 o povolení a zamietnutí povolenia určitých zdravotných tvrdení o potravinách, ktoré odkazujú na zníženie rizika ochorenia a na vývoj a zdravie detí (Ú. v. EÚ L 113, s. 6).

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 z 20. decembra 2006 o výživových a zdravotných tvrdeniach o potravinách (Ú. v. EÚ L 404, s. 9).

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 z 28. januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín (Ú. v. ES, L 31, 2002, s. 1; Mím. vyd. 15/006, s. 463).

⁽⁵⁾ Charta základných práv Európskej únie (Ú. v. EÚ C 83, s. 389).